Ч. 37 Четвер 17 лютого (1 Марта) 1894. Рік IV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в Адміністрациї „Ґазети Львівскої“ і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр

Запомога для голодуючих.

Тіснійший комітет горожаньский для несеня помочи населеню, зубожілому по повенях в р. 1893, розділив на послїднім своїм засїданю зібрані гроші поміж повіти. До дня 26 с. м. зібрав комітет небогато, бо тілько 18.614 зр. 15 кр., 1 рубель, а в натураліях 100 кільо кукурузи і 16 кіп збіжа в снопах. Тому, що громадї Буковина повіта бобрецкого уділено зараз по повени 300 зр. і 100 кільо кукурузи, а громадам Риманів і Посадї долїшній в повіті сяніцкім 500 зр., то комітетови остало ся до розділу ще 17.814 зр. 15 кр., 1 рубель і 16 кіп збіжа.

Звістно, та сума не може нї в дрібній частинї зарадити лиху; та всеж може неодного спасти від голодової смерти, особливо тепер, коли передновок іде. Зібрані складки мали як раз розділити ся поміж голодних, тому й розділив їх комітет відповідно.

Найбільшу суму т. є. по 800 зр. одержали повіти: Сяніќ; Станіславів для особливого увзгляднення міста Галича; дальше Турка, Березів; Рудки, з чого 300 зр. для громад Сусусів, Монастирець, Мости і Тершаків; потім Добромиль, з чого 400 зр. переслано до Бірчи для особливого увзглядненя громад Суфчини і Ясениці Суфчиньскої.

По 600 зр. одержали повіти: Косів, Долина і Рогатин.

По 500 зр. повіти: Стрий, Мисленичі, Лісько, Новий Торг, Бжеско і Дрогобич.

По 400 зр. повіти: Товмач, Калуш, Жидачів, Ясло, Коросно, Нисько, Снятин, Богородчани, Горлиці, Лиманова.

По 300 зр. повіти: Надвірна, Грибів, Новий Санч (для полудневої части). По 250 зр. Бібрка (в тім повіті Буковина дістала вже 300 зр.). По 200 зр. одержали громади: Пільзно і Золочів.

Отже разом розділено вже 15.950 зр. і розіслано до виділів Рад повітових, котрі займають ся справою наслїдків повеней від кількох місяців, отже й знають добре, кому найбільше поміч потрібна. Розділивши запомоги, Ради повітові мають здати справу комітетови.

Остало ся ще до розпорядимости 2.664 зр. 15 кр.; 1 рубель і 16 кіп збіжа. То оставив собі комітет для помочи в якімсь наглім випадку.

Справи парляментарні.

На послїднім засїданю Палати послів предложило правительство три проєкти законів в справі валютовій. Перший проєкт постановляє: Після договору, заключеного між міністрами скарбу обох половин Монархії, будуть витягнені з обігу 200 міліонів державних нот, котра то квота обіймає цілу катеґорию одноґульденових і частину пять- і пятьдесять-ґульденових нот. Дальше пускане в обіг одно-ґульденових штук устане зовсім. Они полишать ся в обігу до 30 червня 1895 р. Державні каси будуть їх приймати до 31 грудня 1895 р. Викуп буде відбуватись до 31 грудня 1899 року, почім устане обовязок викупу. Викуплювати будуть оба правительства при помочи виданя 40 міліонів зр. в штуках одно-коронових і одноґульденовими штуками і банкнотами, котрі доставить австро-угорский банк за зложенем 20 коронівок. Оба міністри скарбу зложать 20-коронівки до висоти 160 міліонів в відношеню до тих квот, які платять обі половини Монархії на спільні видатки. Австро-угорский банк може ужити то золото лиш на покрите в заміну видаваних банкнотів. Банк віддає правительствам стілько срібла в срібній монеті обіговій, скілько правительства будуть потребувати. Правительства застерігають собі право зажадати на поворот золото за зворотом одержаного срібла обігового або банкнотів. Супротив того, що привилей банку упливає з кінцем 1897 року, остаточна угода буде заключена при відновленю привилею.

Другий проєкт віддає міністрови дальших 112 міліонів зр. в 20-коронових штуках (224 міліонів корон) до тої скількости золота, яку вже вибито після валютового закона.

Третій проєкт уповажнює міністра скарбу до зменшеня біжучого довгу о 30 міліонів зр., виданем частинних переказів гіпотечних, без означеня речинця; видане наступить, скоро правительство признає, що наспіла відповідна пора. Анї нові перекази гіпотечні, анї державні ноти не можуть бути видавані заступуючо. Средства грошеві мають бути доставлені задля випущеня ренти, опроцентованої найвисше в відношеню 4 проц. від ста.

В комісиї буджетовій вела ся вчера кілька годин нарада над деякими позициями буджетовими. Перед тим ще залагоджено закон о орґанізациї трибуналу адміністрацийного, причім президент міністрів кн. Віндішґрец заявив, що урядовим языком трибуналу єсть язык нїмецкий, однакож при іменованю радників зважає ся на поодинокі народности Монархії. — При позиций „фонд диспозицийний“ промавляли

34)

Похатник.

(Повість з американьского житя — О. Руппіюса.)

(Дальше).

Саля стала вже була порожна, лямпи погашено одна по другій; горіла ще лиш одна, що пускала слабе сьвітло по сали. Павлина стояла коло дверий, чекаючи на Мортона, а Гельмштедт ходив поволи по сали — гадками був він в Оклї. Чи то ціле нещастє з послїдних недїль вибрала собі єго судьба лиш за спосіб, котрого їй було потреба, щоби єго довести скоро до щастя і до сполученя ся з Оленою — чи може упхала єго в ще більшу біду, як була та, серед котрої він вступив до Алябами? Коли собі згадав, як то Еліот ворожо виступав против него підчас слїдства і уявив собі той бездушний вираз лиця, з яким він слухав того, що зізнавала єго донька яко сьвідок, то мимоволї прийшла єму на гадку давнїйша осторога похатника — може вже завтра повезе батько дївчину десь в иншу сторону сьвіта і на тім закінчить ся ціла єго любовна істория, а єму не позістане нїчого, як лиш ужити останок з платнї, котра по справедливости навіть єму не належала ся, на то, щоби поїхати до Ню-Йорку, де бодай буде міг якось власними силами пошукати собі способу до житя. Але рівночасно погадав собі й на Олену, як то она мимо волї свого батька виступила публично в єго оборонї, і єму стало аж веселїйше; аж серце в нім почало бити ся живійше, коли уявив собі ту сцену — видко, що она приїхала сюди без волї своєї родини, то можна було вже з того пізнати, що Еліот того не сподївав ся; видко, що в нїй відозвала ся любов з цілою енерґією і що та любов борола ся тепер за єго і її щастє. Она була мізинком у батька, а що буде, коли она дїйстно переломить єго опір? Чи має він вступити яко член в родину, котра би єго не любила, та чи єму жити з неї? Після того, як тепер річи стояли, то мусїв би він в найлїпшім случаю старати ся о спосіб до житя для себе й для Олени, годі було би єму принимати хоч би й найменьшу поміч від Еліота, коли-б не мав стягнути на себе підозріне підлої спекуляциї. А всеж-таки не знав він, що з собою зробити.

Увійшов Мортон та сказав, що „вже все готове“ і перебив єму єго гадки. Похатник піднїс ся і всї пішли до воза, котрий незадовго покотив ся з ними серед ясної місячної ночи до двора на селї. Гельмштедт на силу хотів позбути ся своєї задуми та старав ся завести якусь розмову, але й Мортон, відколи виїхав з міста, був, видко, гадками десь инде; на єго лице налягла якась журба і він відповідав на замітки Гельмштедта, що правда, ввічливо, але якось не запускав ся в дальшу бесїду; Павлина сидїла також тихо в кутику воза і лиш від часу до часу споглянула на свого чоловіка та взяла єго за руку, а той ледви що на то легенько усьміхнув ся. Ицко мабуть дрімав, а Гельмштедт і собі незадовго дав волю своїм гадкам. Аж коли віз навернув з гостинця, став Мортон якось говірливійший. — Ви, панонькy, мабуть вже десь зголоднїли, так само, як і наш Ицко — відозвав ся він — але дома чей вже буде готова добра вечеря!

— Менї щось не так, як би хотїло ся їсти — відповів старий, але коли ваша ласка, то покажіть менї зараз, де би я міг положити ся; то й все, чого менї поки що потреба — мене більше витрясло на возі, як я того сподївав ся.

— Чи ви може знов ослабли, Ицку? — спитала Павлина з сочувством.

— Сам не знаю, що менї — але може то якось перейде!

Незадовго доїхали до двора; якийсь мурин повів похатника до комнати, де єму постелили, а Павлина обіцяла прислати єму туди чаю. Гельмштедт пішов з Мортоном до парльору.

— Сідайте собі, панонькy, та розгостїть ся, нехай вам здає ся, що ви у себе дома — сказав Мортон присуваючи два крісла до печи — ми, що правда, ще не знаємо ся добре, але я думаю, що борзо познакомимось, бодай о скілько я зможу причинити ся до того. Я вам маю дещо розповісти — говорив він дальше,

молодоческі посли Кайцль і Герольд, пос. Романчук і президент мінїстрів кн. Віндішґрец.— Пос. Кайцль жалував ся на то, що правительство відмавляє рівноправности ненїмецким народностям. Нове правительство повинно було бути справедливим і повинно було знести стан облоги в Празї заведений ґр. Таффим. — Пос. Герольд обговорював головно справу ческу і сказав, що коли коаліция каже, що не єсть ворожою Чехам, то нехай то покаже дїлами. Герольд завізвав правительство, щоби оно заявило, чи думає поступити в Чехах прихильно, чи хоче й дальше уживати сили та полишити стан облоги. — Пос. Романчук обговорював положенє Русинів, домагав ся прискореня реформи виборчої, заведеня безпосередних виборів з громад сїльских і збільшеня числа послів з тої куриї.

Президент мінїстрів кн. Віндішґрец відповідаючи послам Кайцльови і Герольдови сказав, що в мінїстерстві суть всїлякі погляди, але оно поступає згідно на підставі про голошеної ним проґрами. Що-до послугованя мінїстерства супротив рівноправности поодиноких народностий, то мінїстерство буде завсїгди мати на оці істнуючі закони і розпорядженя та буде завсїгди рівно прихильно поступати супротив всїх народностий.

Що-до виїмкового стану — казав кн. Віндішґрец — то відзивають ся тут до великодушности правительства. Правительство певно не з легким серцем рішило ся на такий крок; але великодушність здала би ся як раз для тих, що в наслїдок свого становища і поваги в народї ческім покликані до того, щоби ужили свого впливу на то, аби настали такі відносини, котрі дали би правительству можність знести стан виїмковий в найкоротшім часї. На питанє, якими способами думає правительство залагодити ческу справу, то президент мінїстрів сказав, що він із свого становища не може приняти того вислову „ческа справа", бо правительство потребує способів до залагодженя ще й инших справ не лиш ческої. Що-до реформи виборчої, то сказав кн. Віндішґрец, що установлено вже основи на підставі заявленя правительства і они будуть предметом дальших нарад. — По сїм ухвалено фонд диспозицийний всїма голосами против голосів Герольда, Кайцля, Межника і Кляича.

Перегляд полїтичний.

Є. Вел. Цїсар виїхав вчера на довший побут до Ментони в Італії, куди також приїде і Є. Вел. Цїсарева. Монарха поїхав туди під прибраним назвищем ґр. Гогенембс. Декотрі берлиньскі ґазети доносять, що в половинї марта відбуде ся з'їзд нїмецкого цїсаря з Є. Вел. Цїсарем австрийским в Аббациї, куди наш Монарха має приїхати з Ментони на довший час. Кажуть, що під ту пору має також приїхати до Аббациї і король Гумберт, був би то отже з'їзд трох союзних монархів.

В кругах посольских говорять, що правительство пристає в своїм проєктї реформи виборчої на збільшенє числа послів, але поодиноким соймам має бути полишено до рішеня, чи вибори з куриї громад сїльских мають бути безпосередні чи позістати і дальше посередними. Студиї над проєктом реформи виборчої потягнуть ся — як кажуть — через два роки.

О станї здоровля российского мінїстра справ заграничних Ґірса надходять все ще дуже неспокоячі вісти; кажуть загально, що він вже не подужає. З Петербурга доносять також, що й цар ще не зовсїм подужав.

Новинки.

Львів дня 28 лютого.

— **Конкурси.** Окружні Ради шкільні: в Тернополи, Товмачи, Добромили, Ярославі, Бережанах, Підгайцях, Золочеві, Рогатинї, Лїську, Городку, Ялї, Бучачи, Камінцї, Самборі і Снятинї розписують конкурси на учителїв шкіл народних, кожда на кільканацять посад. — Видїл пов. в Сяноцї глядає лїкаря окружного з осідком в Ялисках з платнею 760 зр. Подавати ся до 6 марта. — Рада громадска в Коломиї розписує конкурс на посаду міского технїка дорогового з платнею 1150 зр. Поданя треба вносити до 15 марта. - Видїл пов. в Залїщиках розписує конкурс на посаду акушерки окружної в Угринківцях з платнею 120 зр. річно. Подавати ся до 1 марта. — Видїл пов. в Старім містї потребує лїкаря окр. в Старій соли з платнею 864 р. Подавати ся до 30 марта. — Видїл нов. в Долинї люстратора громад з платнею 900 зр. і дїєтами. Подавати ся до 15 марта. — Видїл пов. в Чортковї лїкаря окружного в Улашківцях з платнею 722 зр. Подавати ся до 15 марта. — На посади греко-кат. катихитів при школах народних оголосили окружні Ради шкільні в Тернополи і Городку конкурси, а то в Тернополи з платнею 770 зр., а в Городку 660 зр. Подавати ся о ті посади треба: до окр. ради шкільної в Тернополи до 18 марта, а в Городку до 25 марта.

— **Презенту** на гр. кат. парохію надаия цїсарского в Берлогах пов. калуского одержав о. Іван Крижановский дотеперішний гр. кат. парох в Церковній.

— **Важне для сьвященників.** Дня 5 марта с. р. зачнуть ся о год. 6. вечером вправи духовні для руского сьвященьства і потревають до 10 марта. Приміщенє і удержанє будуть мати участники в домі презвітерияльнім. Цїле удержанє за той час виносить три зр. Замовленя просить ся присилати найдальше до 4 марта під адресою: Впр. о. Лев Туркевич крилошанин і ректор руского семинаря ул. Коперника ч. 36.

— **Бідна мати.** Вчера пополудни під дверима комісариятy 4-ої дїльницї у Львові найдено піврічну дївчинку. Добре. що люди почули плач дитини, а то була би згинула на вогкости і зимнї. Бідна мати лишила в пеленках дитини карточку, де написала: „Виховати не маю за що, а вбити не маю серця." Можна собі подумати, яке положенє такої матери. Полїция уже на слїдї єї, а дитину дали до притулку.

— **30.000 сотнарів цукру** згоріло дня 24 с. м. в Чаковичах в Чехиї у фабрицї Филипа Шелера. Шкода виносить мілїон зр.

— **В справі посад** подає ц. к. Дирекция руху зелїзниць державних до прилюдної відомости, що слїдує: „Помимо комунїкату з дня 11. падолиста 1893 Ч. 57825, прилюдно оголошеного, вплиiває безнастанно ще дуже много подань о посади низших катеґорий. Позаяк на подібні посади запренотовано далеко більше кандидатів, як би ся дало їх умістити в протягу двох лїт, проте постановила ц. к. Дирекция руху зелїзниць державних, всї поданя петентів, котрі по крайній мірі не укінчили 4. кляс школи середної (т. є. ґімназиї або школи реальної) відмовно полагоджувати, щоби не уводити просячих надїєю, отримання посади. Остерігає отже поновно петентів висше згаданої категориї, щоб зберегли собі непотрібних видатків на просьби о посаду при зелїзници і радше старали ся о инше занятє."

коли вже оба були собі сїли — але на то може буде ще досить часу по чаю; скажіть лиш менї тепер, чи ви вже уложили собі якийсь плян, що маєте в будучности робити, може би й я вам що в тім поміг? Здає ся, що ваші відносини до Еліота не можуть вже бути такі, як були давнійше; але з того, що Олена, як видко, дуже вам прихильна і що она зважилась навіть публично за вами обстати, не виджу для єї батька иншої ради, як хиба ту, щоби він з вами порозумів ся, коли не схоче випродати ся і Бог знає, куди виїхати. —

— То ви може знаєте, звідки Олена нараз тут взяла ся, бо она разом з вами з'явила ся в судовій сали? — перебив єму нараз Гельмштедт.

— Я знаю, та й ви о всїм довідаєтесь. Я би вас ще лиш спитав, чи може поробити менї які вступні кроки межи вами а Еліотом? Що відносини межи вами а єго донькою так борзо доспіли, то лиш він тому винен, бо заслїпив ся в тім падлюцї, що тепер стоїть вже перед судом Божим — видко, що вже Бог так хотїв і додав дївчинї сили ставити опір; коли-б не то, то він мусїв би нинї оплакувати свою дитину так само, як то мусять другі — тут притих він, як би єго взяв якийсь жаль і вдивив ся в огонь в печи. Гельмштедт добачив то єго зворушенє в єго лици, але не міг єго зрозуміти й не хотїв переривати наставшої мовчанки. — Вибачте менї, паноньку — відозвав ся наконець Мортон та повів собі злегка рукою по лици. — Ще сего вечера ви мене порозумієте; я хотїв лиш сказати, що Еліот не має найменшої причини гнївати ся на вас, та що я був би перший, котрий би готов стати за вашого адвоката.

Гельмштедт дивив ся через хвильку наперід себе. — Дякую вам пане з цїлого серця — сказав він відтак поволи — але не знаю, як приступити до Еліота, щоби він не погадав собі, що то все таки правда, що люди підсунули моїм відносинам до Олени. Я поки що не маю анї нїякого становища, анї нїякого майна, і ось вся причина; я ледви чи би жалував ся на то, коли-б мене Еліот зараз по перших словах викинув за двері, як першого лїпшого, прихопленого дурисьвіта, коли-б я заговорив з ним про єго доньку. Коли-б Олена була бідна й зросла в біді, то анї одна днина не розлучала би нас, хоч би менї прийшло ся і дрова рубати.

Мортон покивав на то головою. — Та-ж годі вам того ждати, щоби Еліот тепер сам прийшов до вас та просив, щоби ви сватали єго доньку! — а по тім всїм, що Олена зробила, то чей і она має право ждати від вас, щоби ви перший крок зробили, хоч би то й не годилось з вашою гордостию.

Гельмштедт підняв голову. — Віртє менї, що то не гордість так говорить з мене — сказав він, а на єго лици видко було цїле то пригнобленє, яке він чув в своїй души — я пішов би охотно до Еліота і розкрив перед ним всю свою душу, та не зважав би на нїяке упокоренє; але до чого то доведе? Хиба-ж я можу в який небудь спосіб забезпечити Олену від недостатку, або хиба менї свататись заразом до неї і до гроший єї батька, коли він спитає мене, з чого я буду жити? Я мав надію, що здобуду собі якесь самостійне становище, скоро лиш познакомлю ся з краєм і обставинами; я знаю, що маю сильну волю та й деяке знанє; я мав надію, що позискаю довірє Еліота, але судьба инакше рішила в пору, коли мої приготовленя ще навіть не були розпочали ся.

— Даймо сему поки що спокій, а ходїм лїпше на чай — сказав на то Мортон і встав — пізнїйше поговоримо більше. — Коли Гельмштедт підняв ся і собі за ним, побачив, що за ними стояла Павлина, котра видко, увійшла була тихцем.

Они пішли до їдальнї, але при вечери розмавляли лиш мало. По розмові з Мортоном Гельмштедт вже й сам зрозумів яснїйше своє теперішне положенє, а по єго голові снувались єму тепер всїлякі пляни. Видко, що господаря дому взяв ся був якийсь сум, коли они сїли до стола, бо він лиш деколи відозвав ся якимсь словом, а Павлина також і собі була чогось задумана. Так кінчила ся серед мовчанки вечера, аж увійшов Цезар і дав знати, що старий Ицко хотїв би поговорити з Гельмштедтом.

— Може єму слабо зробило ся? — спитав Мортон.

— Та він чо'сь досить зле виглядає — відповів мурин — але не гірше, як коли сюди приїхав. Я вже питав ся єго, чи хоче, аби я коло него посидів, але він в одно лиш за паном Гельмштедтом.

Молодий чоловік встав і пішов за мурином. Коли они перейшли першу часть сходів, пристанув чорний і відозвав ся: А ви, мастер, не гнїваєтесь на мене, що я нинї не зізнавав инакше? Я то видїв по вас, що то зле було, але менї там в судї так було в голові покру-

Всячина.

— **Де найстуденійше, а де найтеплійше на земли?** Професор Гільдебрандсзон оголосив в однїй часописи виходячій в Упсали (в Швециї) цікаву розвідку наукову о найбільшій студени і найбільшім теплї на земли. З тої розвідки показує ся, що найбільша студінь на земли, яку доси змірено дуже докладними інструментами, єсть у Верхоянску в Сибірі і мороз доходить там до 68 степенїв Цельзия. Правдивий рай— але для білих медведів; Найбільша знов теплота на земли єсть в серединї Арабії. Проф. Вреде змірив там теплоту в тїни одного дня в червни і було тогди 57 степенїв тепла. Пісок на сонци огріваєсь там так дуже, що теплота єго доходить до 80, а навіть до 90 степенїв, отже майже до такої висоти, що мало вже вода не кипить.

— **Пес пожарник і пес коминяр.** Начальник сторожи пожарної в Кракові має пса, малого чорного пінча, котрий пристав до пожарників і разом з ними робить службу. В касарни сторожи пожарної єсть дзвінок сиґналовий, котрий зараз дзвонить, скоро коли де горить. Скоро лиш пес почує той дзвінок, так зараз біжить по всїх стайнях і гавкає та й собі алярмує сторожу пожарну. Коли видить, що вже все готове, то скаче на віз, призначений для єго пана та їде з ним на місце пожару. Буває нераз так, що явить ся якась інспекция або роблять комусь параду; сторожа пожарна їздить тогди доокола свого великого подвіря. Начальник стоїть тогди десь з гостями або комісиєю інспекцийною, а пес сїдає сам до єго воза і їздить. Від коли заведено в Кракові стацию ратункову, то війшло в звичай, що до кождого пожару їде також кілька медиків возом ратунковим; колиж при якій продукциї ті панове їдуть попри віз з псом, то здоймають капелюхи і кланяють ся єму. Пес, як би то розумів, що они собі з него жартують, зачинає дуже лютити ся і гавкає на них з воза. Одного разу удавав якийсь пожарник, що він збирає ся до огню, убирав ся і вішав на себе шнур пожарний, але відтак положив ся на тапчан; пес вже не дав єму спокою, лиш шарпав єго і тягнув, щоби він ішов до служби. — В Новім Санчи знов мав давнїйший майстер коминярский жовтого шпіца, котрий ходив що дня з челядниками вимітати комини, лазив з ними по даху а навіть лїз в комин. Коли опісля єго пан помер а від псів заведено оплату, пес той десь пропав.

— **Найбільша книга на сьвітї.** Двацять і два лїт тому назад велїло правительство Сполучених Держав американьских написати історию революциї, наслідком котрої теперішні Сполучені Держави стануди зовсїм окремою і независимою державою. Дїло се буде вже незадовго готове і буде складати ся з 120 томів великої вісїмки; доси видруковано вже 89 томів. Кождий том єсть 7 і пів центиметра грубий, має 1000 сторін, а наклад єго коштує 2000 долярів (около 5000 зр.) Цїле дїло, коли буде скінчене, буде обнимати 120.000 сторін, а правительство Сполучених Держав заплатить за него яких 3 міліони долярів. Сего величезного дїла буде друкувати ся всего лиш 11.000 примірників, але мабуть лиш мало хто буде міг єго собі купити, бо один примірник буде коштувати 2000 до 3000 зр. Книги ті призначені головно для архівів кождого більшого міста в Сполучених Державах.

— **Цікавий винахід.** Якийсь п. Матій Милош в Осеку в Славонїї одержав сими днями патент на винахід, при помочи котрого можна буде сухою ногою переходити через ріки, озера, ба, навіть і через море. П. Милош працював над сим винаходом вже від многих лїт і остаточно придумав якесь таке одїнє, котре не лиш не перемакає, але й не дає чоловікови потапати, а на бистро-пливучій водї удержує ідучого в рівновазї. Винахідник робив вже богато проб з своїм винаходом на Драві і Дунаю, а винахід єго показав ся зовсїм добрий. П. Милош лагодить тепер кілька таких одїнь, котрих цїна буде виносити 30 до 300 зр.; він держить свій винахід у великій тайнї.

— **Найбільша бочка на сьвітї.** Славна єсть велика бочка в Гайдельберґу, але єї зовсїм, як то кажуть, закасувала бочка в однім складї вин в Парижи, де єї недавно поставили. В тїй бочцї містить ся 85.000 лїтрів вина; а висока она на сїм метрів. Шіснайцять зелїзних обручів обнимає єї, щоб часом не пукла. В серединї она уладжена так, що має пять нерівних комор, а в кождій коморі є инше вино. В одній стїнї є дверцї, куди робітники лазять в бочку, як потреба єї чистити. Сама бочка важить 22.000 фунтів, а коли в нїй є вино, то 192.000 фунтів. Таку одну „бочівку“ вина мати, мав би чоловік чим закрапляти ся цїле житє.

Телеґрами.

Монахів 28 лютого. Єго Вел. Цісар австрийский приїхав тут вечером о год. пів до семої і був на вечери у Найдост. княж. Леопольда і Ґізелї. О 9 годинї поїхав Монарх дальше.

Ментона 28 лютого. Приїхала тут Єї Вел. Цісарева австрийска.

Берлин 28 лютого. Підчас дебати над нїмецко-росийскою угодою торговельною в нїмецкім парляментї, заявив канцлєр Капріві, що угода ся має становити міст межи двома великими народами і єсть після осуду знатоків добрим дїлом правительства. Мимо напасти деяких ґазет, позістане він на своїм становищи, доки то сподобаєсь цїсареви, але не буде міг перевести дїла без всесторонної помочи і переконаня о конечности сеї угоди. Угода ся служить тим самим цїлям, що й тридержавний союз та предложенє войскове.

Прага 28 лютого. Перед будинком каси задаткової Венцля знайдено нинї рано склянну бомбу в видї грушки, наповнену 25 ґрамами пороху вибухового змішаного з зелїзними цвяхами і облїпленого ґіпсом, люнт від бомби був вже згас.

Льондон 28 лютого. Нові вісти о дімісиї Ґлєдстона суть зовсїм безосновні.

Софія 28 лютого. Стан здоровля княгинї постепенно поліпшає ся. Проф. др. Найсер від'їхав вже вчера до Відня.

Париж 28 лютого. Сенат ухвалив без зміни проєкт закона о митї від збіжа 189 голосами против 32.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 червня 1893, після львівск. год.

Відходять до

	Поспішний		Особовий			
Кракова	3 01	10 41	5·26	11·11	7·36	—
Підволичиск	6 44	3 20	10 16	11·11	—	—
Підвол. Підзам.	6 54	3·32	10 40	11 3[illegible]	—	—
Черновець	6 36	—	10·36	3·31	10·56	—
Стрия	—	—	10·26	7·21	3.41	8 01
Белзця	—	—	9·56	7·21	—	—

Приходять з

Кракова	3 08	6·01	6·36	9·41	9·35	—
Підволочиск	2 48	10 02	6 21	9·46	—	—
Підвол. Підзам.	2 34	9·46	9·21	5·55	—	—
Черновець	10 10	—	7·11	7.59	12·51	—
Стрия	—	—	1·08	9·06	9·52	2·38
Белзця	—	—	8·16	5·26	—	—

Числа підчеркненї, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

В інформацийнім бюрі ц. к. австр. зелїзниць державних у Львові ул. Третого Мая ч. 3. (Готель Імперіяль) продає ся білети полосові і окружні, плани їзди і тариф у форматї кишеневім і дає ся інформациї в справах тарифових і перевозових. У тім бюрі, а також у таким самім бюрі у Відни (I. Johannengasse 29) уділяє ся устних або письменних пояснень в справах служби на ц. к. австр. зелїзницях державних. О скілько підручники зізволяють, можна також засягнути інформаций що до решти австро-угорских і заграничних зелїзниць.

Час подаємо після годинника львівского, він різнить ся о 35 мінут від середно-европейского (зелїзничого): коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 35 мін.

За редакцию відповідає Адам Креховецкий.

тило ся, що я був зовсїм, як дурний і сам вже не знав, що виджу, а що нї.

— Нехай там — сказав на то Гельмштедт, махнувши рукою — все вже минуло ся!

— А ще одно, папоньку, чи то правда, що сеї ночи Сара, що у Еліотів, назад домів вернула?

— Та-ж вернула — відповів Гельмштедт і аж мусїв усьміхнути ся, побачивши, яке лице зробив мурин — коли тепер ще раз пішлете сватів до неї, то ледви чи вам відмовить.

Чорний на то лиш заїхав собі правою рукою в кудлате своє волосє, а відтак підніс ліве колїно аж під самі груди та скочив з радости на пальцях горі сходами і отворив двері до комнати, де лежав похатник.

Гельмштедт застав старого сидячки в постели, лице єго від білої подушки, котрою був підпертий, та від слабого сьвітла малої лямпи виглядало ще більше запале і жовте, як би в нїм вже зовсїм крови не було. Очи мав замкнені але отворив їх, коли Гельмштедт підійшов і сїв собі коло него. — Менї приходили такі всїлякі гадки на голову — відозвав ся він слабим, але зовсїм чистим голосом, коли Гельмштедт сїв собі коло него, а Цезар замкнув двері — що менї хотїлось поговорити з вами; не знаю, чи може доктор завтра не закаже менї говорити. А ви вже собі розважили, що вам на будучність робити?

Гельмштедт покивав лиш мовчки головою, що нї.

— Вам не схоче ся покинути дївчини — говорив старий дальше — може маєте й рацию, коли вже до того дійшло, а був би спосіб, щоби вам вистарати ся о становище, против котрого старий не міг би мати нїчого, оно би вам забезпечило вашу будучність. Я вже раз говорив з вами об тутешних і ню-йорских відносинах торговельних. Вам здавало ся тогди, що то шпигуньство, а я й тепер не скажу нїчого против того. Кождий глядить на все по свому, а тайне становище, яке би ви зразу мусїли приняти, вам би не сподобалось. Я вам скажу щось иншого. Ви підіть до Еліота, та розповіжте єму по свому, як стоїть дїло між єго донькою а вами і скажіть, що за пів року верне чоловіком, против котрого він не буде вже мати нїчого. Відтак підете з листом, котрий я вам ще нинї напишу, до Ню-Йорку — звідки взяти гроший на дорогу, то також вам скажу — і будете там учитись пів року інтересу — основу до того вже маєте, то й вистане вам того часу. Ню-йорский дім торговельний заложить відтак для вас тут торговлю, котру будете вести на рахунок тих людий, але будете мати при тім і свій удїл в зисках. Розходить ся, бачите, при тім не лиш о сам склад товарів. Ню-йорскі гроші вложені тут в неодну плянтацию, неодно жниво бавовни вже давно заставлене, заким ще ростинка позеленїла ся, а то лиш зовсїм природно і нїхто не скаже, що то нечестно, що ню-йорский аґент мусить розвідатись, як стоять всї інтереси та які суть відносини у тутешних родин. Я не знаю, чи вже буду мати силу тим займати ся, а коли ви тим способом схочете вести дальше дїло, котре для вас лїпше надає ся, а котре я мусїв покинути, то скажіть.

(Дальше буде).

ІНСЕРАТИ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.